

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreuiatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XXIX. De Parochiis, & alienis Parochianis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63462](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63462)

TITULUS XXIX.

De Parochiis, & alienis Parochianis.

SUMMARIUM.

1. *Quid sit Parochia, & quinam Parochiani.*
2. *An & quando possit vel debeat Episcopus novam erigere Parochiam.*
3. *Jura Ecclesie Parochialis.*
4. 5. *Officium Parochi, & Parochianorum.*

Parochia, vel parœcia, sumitur quandoque pro Ecclesia Parochiali, quæ nihil est aliud, quàm Ecclesia alicujus diœcesis, Cathedrali inferior, habens populum, certis limitibus auctoritate Episcopi distinctum, & simul unum presbyterum, Sacramenta præsertim Penitentiae & alia spiritualia huic populo administrantem, qui vocatur *Parochus*, vel *Rector*, aut *Plebanus*. Quandoque autem sumitur pro ipso districtu, in quo degit populus certæ alicui Ecclesie deputatus. Qui in tali districtu domicilium, vel etiam quasi-domicilium, fixerunt, vocantur *Parochiani*, qui verò in eo domicilium non habent, respectu illius sunt *alieni* parochiani, non proprii. Prædicta sunt *Essentialia* Parochiæ: *Naturalia* verò, quæ quidem ordinariè adsunt, tamen etiam absolute abesse possunt, sunt fons baptif.

De Parochiis, & alien. Parochian. 119

baptifimalis, affidua affervatio Euchariftiæ, celebratio Matrimoniorum, collectio decimarum, cœmeterium & jus feptulturæ &c. ficut & cura animarum; cùm poffit effe beneficium Curatum, quod certis limitibus & populo ab Epifcopo defignatis careat, ac ideo parochiale non fit, uti fit in Ecclefiis filialibus, ut vocant, & in locis recens converfis.

Dico 1. Epifcopus poteft, imò debet, exigente animarum falute, ubi populus ob locorum diftantiam vel auctam parochianorum multitudinem ad unam Ecclefiam commodè pervenire, ibique Sacramenta percipere &c. non poteft, novas parochias, etiam invitis Rectoribus, erigere, assignatâ novis Sacerdotibus ex fructibus ad Ecclefiam matricem pertinentibus fuffentatione. Sic mandat Papa in *c. ad audientiam. 3. de adif. Eccl.* & Trid. *f. 21. c. 4. de ref.* poteftatem ad id facit Epifcopis, tanquam Sedis Apoftolicæ delegatis.

Dico 2. Jura Ecclefiæ parochialis funt. 1. 3
quod effentiale eft, jurifdictio fori interni, feu forum pœnitentiale, in ordine ad abfolvendoſ parochianos à peccatis. 2. Fons baptifimalis. 3. Jus affervandi Euchariftiam pro moribundis. 4. Difpenſandi Sacramenta Euchariftiæ, Extremæ Unctionis, ac ſolennizandi Matrimonia. 5. Jus Cœmeterii, & ſepeliendi defunctos. 6. Jus percipiendi Decimas, & Oblationes. 7. Jus benedicendi cineres, denunciandi Matrimonia, feſta, jejunia, Indulgentias. Et quando conſtat, Eccleſiam effe Parochialem, illa, vel potiùs parochus, habet ad recitata omnia intentionem fundatam

in Jure. Communis. P. Engel *h. t. n. 3. 4.*

4 Dico 3. Officium Parochi est suis Parochianis suo tempore prædicta administrare Sacramenta, rudes instruere in Catechesi, prædicare verbum Divinum, celebrare Missas, præsertim diebus Dominicis & festivis &c. Trid. *f. 24. c. 4. de ref. &c.* Imò & pro ovibus suis offerre Sacrificium. Trid. *f. 23. c. 1. de ref.* Sufficiet tamen, si pro ipsis oret, & v. g. ad *Memento* illas commendet DEO, etsi pro ipsis Missam non applicet. Nav. Suar. Vasquez, Coninck, Lugo, Gob. & alii apud La Croix. *l. 3. p. 1. n. 762.* alii tamen volunt, ut aliquoties per annum, saltem in majoribus festivitibus (vel juxta alios diebus Dominicis, aut etiam festivis) integram Missam applicet pro parochianis; quia sic ex una parte videtur satisfieri Tridentino per congruam interpretationem, & ex altera Parochus non percipit fructus, ut ad intentionem populi celebret, sed ratione pastoralis officii.

5 Dico 4. Officium Parochianorum est percipere Sacramenta, & audire Divina &c. in Ecclesia Parochiali, vel à Parocho, præsertim Pœnitentiæ saltem semel in anno, & Sacræ Communionis in Paschate. *c. 2. h. t. & c. 12. de Pœnitent.* Interim tamen hæc obligatio audiendi Missam & Verbum Divinum in Ecclesia Parochiali, item peccata confitendi Parocho, hodie vel sublata, vel saltem multum mitigata est partim per privilegia Religiosis à Pontifice concessa, partim per consuetudinem contrariam.

TITU.